

FORDÍTÁS

A KIOTÓI JEGYZŐKÖNYV DOHAI MÓDOSÍTÁSA

1. cikk

Módosítás

A. A Kiotói Jegyzőkönyv B. melléklete

A Jegyzőkönyv B. mellékletében található táblázat helyébe a következő táblázat lép:

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Fél	Mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási vagy -csökkentési kötelezettség (2008–2012) (a bázisévi vagy bázis-időszakbeli érték százalékában)	Mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási vagy -csökkentési kötelezettség (2013–2020) (a bázisévi vagy bázis-időszakbeli érték százalékában)	Referenciaév ⁽¹⁾	Mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási vagy -csökkentési kötelezettség (2013–2020) (a referenciaév értékének százalékában) ⁽¹⁾	Szándék az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 2020-ig való korlátozására (a referenciaév értékének százalékában) ⁽²⁾
„Ausztrália	108	99,5	2000	98	– 5-től – 15 %-ig vagy – 25 %-ig ⁽³⁾
Ausztria	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Fehéroroszország ⁽⁵⁾ (*)		88	1990	n.a.	– 8 %
Belgium	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Bulgária (*)	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Horvátország (*)	95	80 ⁽⁶⁾	n.a.	n.a.	– 20 %/– 30 % ⁽⁷⁾
Ciprus		80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Cseh Köztársaság (*)	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Dánia	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Észtország (*)	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Európai Unió	92	80 ⁽⁴⁾	1990	n.a.	– 20 %/– 30 % ⁽⁷⁾
Finnország	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Franciaország	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Németország	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Görögország	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Magyarország (*)	94	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Izland	110	80 ⁽⁸⁾	n.a.	n.a.	
Írország	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Olaszország	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Kazahsztán (*)		95	1990	95	– 7 %
Lettország (*)	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Liechtenstein	92	84	1990	84	– 20 %/– 30 % ⁽⁹⁾
Litvánia (*)	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Fél	Mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási vagy -csökkentési kötelezettség (2008–2012) (a bázisévi vagy bázis-időszakbeli érték százalékában)	Mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási vagy -csökkentési kötelezettség (2013–2020) (a bázisévi vagy bázis-időszakbeli érték százalékában)	Referenciaév ⁽¹⁾	Mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási vagy -csökkentési kötelezettség (2013–2020) (a referenciaév értékének százalékában) ⁽¹⁾	Szándék az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 2020-ig való korlátozására (a referenciaév értékének százalékában) ⁽²⁾
Luxemburg	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Málta		80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Monaco	92	78	1990	78	– 30 %
Hollandia	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Norvégia	101	84	1990	84	– 30 %-tól – 40 %-ig ⁽¹⁰⁾
Lengyelország (*)	94	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Portugália	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Románia (*)	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Szlovákia (*)	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Szlovénia (*)	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Spanyolország	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Svédország	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Svájc	92	84,2	1990	n.a.	– 20 %-tól – 30 %-ig ⁽¹¹⁾
Ukrajna (*)	100	76 ⁽¹²⁾	1990	n.a.	– 20 %
Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága	92	80 ⁽⁴⁾	n.a.	n.a.	
Fél	Mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási vagy -csökkentési kötelezettség (2008–2012) (a bázisévi vagy bázis-időszakbeli érték százalékában)				
Kanada ⁽¹³⁾	94				
Japán ⁽¹⁴⁾	94				
Új-Zéland ⁽¹⁵⁾	100				
Oroszországi Föderáció ⁽¹⁶⁾ (*)	100				

Rövidítés: n.a. = nem alkalmazandó.

(*) A piacgazdaságra való áttérés folyamatában lévő országok.

Az 1., a 2. és az 5. lábjegyzet kivételével valamennyi alábbi lábjegyzet szövege az érintett felektől származik.

⁽¹⁾ A referenciaévet bármely fél felhasználhatja saját céljaira annak érdekében, hogy mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási vagy kibocsátáscsökkentési kötelezettségét (MMKKK) nemzetközi jogi szempontból nem kötelező módon ezen év kibocsátásainak százalékában fejezze ki amellet, hogy a bázisévhez viszonyított, nemzetközi jogi szempontból kötelező érvényű MMKKK-ját vagy MMKKK-it a táblázat második és harmadik oszlopában szerepelteti.

- (²) Ezekről a szándékokról további információk az FCCC/SB/2011/INF.1/Rev.1 és az FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1 Add.1 és Add.2 jelű dokumentumokban találhatók.
- (³) Ausztráliának a Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakához tartozó MMKKK-ja összhangban van Ausztrália azon feltétel nélküli vállalásával, hogy 2020-ig 5 %-kal a 2000. évi értékek alá csökkenti kibocsátásait. Ausztrália fenntartja magának a jogot arra, hogy a 2000. évi értékekhez viszonyítva 2020-ra kitűzött 5 %-os célját a későbbiekben bizonyos feltételek teljesülése esetén 15 %-ra vagy 25 %-ra növelje. Ez az adat a cancúni megállapodások alapján tett azonos tartalmú szándéknyilatkozatokat erősíti meg, és e Jegyzőkönyv vagy a hozzá tartozó szabályok és módozatok értelmében nem jelent új, jogi kötőerővel rendelkező kötelezettségvállalást.
- (⁴) Az Európai Unió és tagállamai számára a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti második kötelezettségvállalási időszakra meghatározott MMKKK-k azon a feltevésen alapulnak, hogy az Európai Unió és tagállamai a Kiotói Jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően közösen fogják őket teljesíteni. Az MMKKK-k az Európai Unió és tagállamai által a kötelezettségeiknek a Kiotói Jegyzőkönyv rendelkezéseivel összhangban történő közös teljesítéséről létrehozandó megállapodásra vonatkozóan később megteendő értesítés sérelme nélkül értendők.
- (⁵) Ezt a sort a 10/CMP.2 jelű határozat illesztette be a B. mellékletbe. A módosítás még nem lépett hatályba.
- (⁶) A Horvátország számára a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti második kötelezettségvállalási időszakra meghatározott MMKKK azon a feltevésen alapul, hogy teljesítése a Kiotói Jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az Európai Unióval és tagállamaival közösen fog történni. Ennek következtében Horvátország Európai Unióhoz való csatlakozása nem érinti részvételét az ilyen értelmű, a 4. cikken alapuló, a kötelezettségek közös teljesítését előíró megállapodásban, sem pedig KKKMM-jét.
- (⁷) Az Európai Unió újolag megerősíti azon feltételes felajánlását, hogy egy átfogó és globális, a 2012 utáni időszakra vonatkozó megállapodás keretében az 1990-es értékekhez képest 2020-ig 30 %-ra növeli kibocsátáscsökkentési vállalását, amennyiben más fejlett országok is kötelezettséget vállalnak kibocsátásaik hasonló mértékű csökkentésére, és a folyamathoz a fejlődő országok is felelősségeik és képességeik szerint megfelelő mértékben hozzájárulnak.
- (⁸) Az Izland számára a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti második kötelezettségvállalási időszakra meghatározott MMKKK azon a feltevésen alapul, hogy teljesítése a Kiotói Jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az Európai Unióval és annak tagállamaival közösen fog történni.
- (⁹) A harmadik oszlopban található MMKKK az 1990. évi értékekhez képest 20 %-os kibocsátáscsökkentési célt jelent 2020-ig. Liechtenstein megfontolja, hogy az 1990-es értékekhez képest 2020-ig nagyobb értékre, akár 30 %-ra is növelje kibocsátáscsökkentési célját, amennyiben más fejlett országok is kötelezettséget vállalnak kibocsátásaik hasonló mértékű csökkentésére, és a folyamathoz a fejlettebb gazdaságú fejlődő országok is felelősségeik és képességeik szerint megfelelő mértékben hozzájárulnak.
- (¹⁰) Norvégia 84-es KKKMM értéke összhangban van azzal a céljával, hogy az 1990. évi értékekhez képest 2020-ig 30 %-os kibocsátáscsökkentést valósítson meg. Ha ezzel hozzájárulhat egy olyan globális és átfogó megállapodáshoz, amelyben a nagy kibocsátású részes felek a 2 °C-os céllal összhangban vállalnak kibocsátáscsökkentéseket, akkor Norvégia kész 2020-ig az 1990-es értékekhez képest 40 %-kal csökkenteni kibocsátásait. Ez az adat a cancúni megállapodások alapján tett azonos tartalmú szándéknyilatkozatot erősíti meg, és e Jegyzőkönyv értelmében nem jelent új, jogi kötőerővel rendelkező kötelezettségvállalást.
- (¹¹) A táblázat harmadik oszlopában található MMKKK az 1990. évi értékekhez képest 20 %-os kibocsátáscsökkentési célt jelent 2020-ig. Svájc megfontolja, hogy az 1990-es értékekhez képest 2020-ig nagyobb értékre, akár 30 %-ra is növelje kibocsátáscsökkentési célját, amennyiben a 2 °C-os céllal összhangban más fejlett országok is kötelezettséget vállalnak kibocsátásaik hasonló mértékű csökkentésére, és a folyamathoz a fejlődő országok is felelősségeik és képességeik szerint megfelelő mértékben hozzájárulnak. Ez az adat a cancúni megállapodások alapján tett azonos tartalmú szándéknyilatkozatot erősíti meg, és e Jegyzőkönyv vagy a hozzá tartozó szabályok és módozatok értelmében nem jelent új, jogi kötőerővel rendelkező kötelezettségvállalást.
- (¹²) Korlátlan átvihetőséget kell biztosítani, és elfogadhatatlan e jogszerűen megszerzett állami tulajdon törlése, illetve gyakorlásának korlátozása.
- (¹³) 2011. december 15-én a letéteményes írásos értesítést kapott arról, hogy Kanada felmondja a Kiotói Jegyzőkönyvet. Kanada e lépése 2012. december 15-én válik hatályossá.
- (¹⁴) 2010. december 10-én Japán közölte, hogy 2012 után, a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti második kötelezettségvállalási időszak keretében nem áll szándékában kötelezettséget vállalni.
- (¹⁵) Új-Zéland továbbra is részes fele a Kiotói Jegyzőkönyvnek, és a 2013-tól 2020-ig tartó időszakra az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye alapján fog mennyiségileg meghatározott, a teljes gazdaságra kiterjedő kibocsátáscsökkentési kötelezettséget vállalni.
- (¹⁶) 2010. december 8-án kelt és a titkársághoz 2010. december 9-én beérkezett értesítésében az Oroszországi Föderáció jelezte, hogy a második kötelezettségvállalási időszakra nem áll szándékában mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási vagy kibocsátáscsökkentési kötelezettséget vállalni."

B. A Kiotói Jegyzőkönyv A. melléklete

A Jegyzőkönyv A. mellékletében található „Üvegházhatást okozó gázok” című lista helyébe a következő lista lép:

„Üvegházhatást okozó gázok

Szén-dioxid (CO₂)

Metán (CH₄)

Dinitrogén-oxid (N₂O)

Fluorozott szénhidrogének (HFC-k)

Perfluor-karbonok (PFC-k)

Kén-hexafluorid (SF₆)

Nitrogén-trifluorid (NF₃) ⁽¹⁾

C. 3. cikk (1a) bekezdés

A jegyzőkönyv 3. cikke az (1) bekezdés után a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az I. mellékletben megjelölt felek önállóan vagy együttesen biztosítják, hogy az A. mellékletben felsorolt üvegházhatást okozó gázokból az emberi tevékenységnek betudhatóan általuk kibocsátott, szén-dioxid-egyenértékben kifejezett összesített mennyiségek nem lépik túl a B. mellékletben található táblázat harmadik oszlopában feltüntetett mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási és -csökkentési kötelezettségeik alapján és e cikk rendelkezéseivel összhangban rájuk nézve megállapított kibocsátható mennyiségeket, törekedve ezáltal arra, hogy a 2013-tól 2020-ig tartó kötelezettségvállalási időszakban e gázok összes együttes kibocsátásai legalább 18 %-kal az 1990. évi értékek alá csökkenjenek.”

D. 3. cikk (1b) bekezdés

A jegyzőkönyv 3. cikke az (1a) bekezdés után a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1b) Bármely, a B. mellékletben megjelölt fél javasolhatja a B. mellékletben található táblázat harmadik oszlopában rá vonatkozóan feltüntetett mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási, illetve -csökkentési kötelezettségnek a B. mellékletben található táblázat harmadik oszlopában feltüntetett százalékos értéke csökkentés útján történő kiigazítását. A kiigazítási javaslatot a titkárság a jegyzőkönyvben részes felek találkozójaul szolgáló Felek Konferenciája azon ülése előtt legalább három hónappal közli a felekkel, amelyen a javaslat elfogadás céljából előterjesztésre kerül.”

E. 3. cikk (1c) bekezdés

A jegyzőkönyv 3. cikke az (1b) bekezdés után a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1c) Az I. mellékletben megjelölt felek valamelyike által a mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási és -csökkentési kötelezettségvállalás ambíciójának növelésére vonatkozóan a 3. cikk (1b) bekezdése alapján előterjesztett javaslatot a jegyzőkönyvben részes felek találkozójaul szolgáló Felek Konferenciája által elfogadottnak kell tekinteni, ha a jelen lévő és szavazó felek több mint háromnegyede nem ellenzi elfogadását. Az elfogadott kiigazítást a titkárság közli a letétmentéssel, aki azt megküldi a feleknek; a kiigazítás a letétmentés napját követő év január 1-jén lép hatályba. A kiigazítás a felekre nézve kötelező.”

F. 3. cikk (7a) bekezdés

A jegyzőkönyv 3. cikke a (7) bekezdés után a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(7a) A mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozásokra és -csökkentésekre vonatkozó második, 2013-tól 2020-ig tartó kötelezettségvállalási időszakban az I. mellékletben megjelölt valamennyi fél kibocsátható mennyisége megegyezik az A. mellékletben felsorolt üvegházhatást okozó gázok 1990. évhez vagy a fenti (5) bekezdéssel összhangban meghatározott bázisévhez vagy -időszakhoz tartozó, szén-dioxid-egyenértékben kifejezett összesített emberi eredetű kibocsátásainak a B. mellékletben található táblázat harmadik oszlopában az adott félre vonatkozóan feltüntetett százaléka nyolcszorosával. Az I. mellékletben megjelölt azon részes felek, amelyek esetében a földhasználatban bekövetkezett változások és az erdőgazdálkodás 1990-ben összességében kibocsátásforrásként jelentkezett, az általuk kibocsátható mennyiség meghatározása céljából az 1990-es kibocsátásaikba a bázisévbe, illetve bázisidőszakba belesámítják a földhasználatban bekövetkezett változásokból származó 1990. évi összesített emberi eredetű forrásonkénti kibocsátások és nyelők általi eltávolítások szén-dioxid-egyenértékben kifejezett különbségét.”

G. 3. cikk (7b) bekezdés

A jegyzőkönyv 3. cikke a (7a) bekezdés után a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7b) Ha az I. mellékletben megjelölt felek valamelyikének a második kötelezettségvállalási időszakhoz tartozó kibocsátható mennyisége nagyobb, bizonyul az előző kötelezettségvállalási időszak első három évére meghatározott átlagos éves kibocsátása nyolcszorosánál, akkor ezt a különbséget át kell vezetni a fél törlési számlájára.”

⁽¹⁾ Csak a második kötelezettségvállalási időszak kezdetétől.

H. 3. cikk (8) bekezdés

A jegyzőkönyv 3. cikkének (8) bekezdésében a következő szövegrész:

„a fenti (7) bekezdésben említett számításnál”

helyébe a következő szöveg lép:

„a fenti (7) és (7a) bekezdésben említett számítások céljából”

I. 3. cikk (8a) bekezdés

A jegyzőkönyv 3. cikke a (8) bekezdés után a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8a) Az I. mellékletben megjelölt bármely fél a nitrogén-trifluorid esetében használhatja bázisvként az 1995. vagy a 2000. évet a fenti (7a) bekezdésben említett számítás céljából.”

J. 3. cikk (12a) és (12b) bekezdés

A jegyzőkönyv 3. cikke a (12) bekezdés után a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(12a) Az I. mellékletben megjelölt felek az egyezmény vagy az annak alapján elfogadott aktusok alapján létrehozott piacialapú mechanizmusokban keletkező egységeket felhasználhatják a 3. cikkben meghatározott kibocsátáskorlátozási és -csökkentési kötelezettségük teljesítéséhez. Ha egy fél az egyezmény valamely másik részes felétől ilyen egységeket szerez, akkor ezeket az egységeket a megszerző fél kibocsátható mennyiségéhez hozzá kell adni, az átadó fél egységeiből pedig le kell vonni.

(12b) A jegyzőkönyvben részes felek találkozájukra szolgáló Felek Konferenciája biztosítja, hogy amennyiben a fenti (12a) bekezdésben említett piacialapú mechanizmusok keretében jóváhagyott tevékenységekből származó egységeket az I. mellékletben megjelölt felek felhasználják a 3. cikkben meghatározott kibocsátáskorlátozási és -csökkentési kötelezettségük teljesítéséhez, akkor ezen egységek egy része az igazgatási költségeket fedezze, valamint – ha a szóban forgó egységek megszerzése a 17. cikk alapján történt – a fejlődő országok közé tartozó azon felek alkalmazkodási költségeinek viselését segítse, amelyeket az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásai különösen súlyosan érinthetnek.”

K. 4. cikk (2) bekezdés

A Jegyzőkönyv 4. cikke (2) bekezdésének első mondata a „letétbe helyezése időpontjában” szövegrész után a következő szöveggel egészül ki:

„vagy a B. mellékletnek a 3. cikk (9) bekezdése szerinti módosítására vonatkozó elfogadási okiratuk letétbe helyezése időpontjában”

L. 4. cikk (3) bekezdés

A jegyzőkönyv 4. cikkének (3) bekezdésében a következő szövegrész:

„3. cikk (7) bekezdésében”

helyébe a következő szöveg lép:

„tárgyát képező, a 3. cikkben”

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a módosítás a Kiotói Jegyzőkönyv 20. és 21. cikkének megfelelően lép hatályba.

I. MELLÉKLET

Értesítés a Kiotói Jegyzőkönyvnek az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek egyben a Kiotói Jegyzőkönyvben részes felek találkozájaként szolgáló konferenciája által Dohában elfogadott 1/CMP.8. határozattal módosított 3. cikke alapján az Európai Unióra és tagállamaira, valamint Izlandra a Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszaka tekintetében háruló kötelezettségeknek a Kiotói Jegyzőkönyv 4. cikke szerinti közös teljesítéséről szóló megállapodás feltételeiről

1. A megállapodás részes felei

E megállapodásnak az Európai Unió, annak tagállamai és az Izlandi Köztársaság a részes felei (a továbbiakban: a részes felek), melyek mindegyike részes fele a Kiotói Jegyzőkönyvnek is. Jelenleg a következő államok tagállamai az Európai Uniónak:

a Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, a Horvát Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága.

Izland az Izlandnak az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének második kötelezettségvállalási időszakában az Európai Unióra, annak tagállamaira és Izlandra háruló kötelezettségek közös teljesítésében való részvételéről szóló, egyrészről az Európai Unió, annak tagállamai másrészről Izland közötti megállapodásnak megfelelően részes fele e megállapodásnak.

2. A Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikke alapján a Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszaka tekintetében fennálló kötelezettségek közös teljesítése

A Kiotói Jegyzőkönyv 4. cikke (1) bekezdésének megfelelően a részes felek a 3. cikk szerinti kötelezettségeiket a következőképpen fogják teljesíteni:

- A részes felek a Kiotói Jegyzőkönyv 4. cikkének (5) és (6) bekezdésével összhangban biztosítják, hogy a Kiotói Jegyzőkönyv A. mellékletében felsorolt üvegházhatású gázok összesített, antropogén eredetű, szén-dioxid egyenértékben vett kibocsátásainak kombinált összege a tagállamokban és Izlandon ne haladja meg közös kibocsátási mennyiségüket;
- A Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikke (1) bekezdésének alkalmazása a tagállamokra és Izlandra a légi közlekedésből és a hajózásból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás tekintetében az Egyezmény azon megközelítésén alapul, miszerint csak a belföldi légi közlekedésből és belföldi hajózásból származó kibocsátásokat lehet beleszámítani a részes felek célszámaiba. Az Európai Unió által a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti második kötelezettségvállalási időszakban alkalmazott megközelítés ugyanaz marad, mint az első kötelezettségvállalási időszakban alkalmazott megközelítés, mivel a 2/CP.3. határozat elfogadása óta nem történt előrelépés e kibocsátásoknak a részes felek célszámaihoz való hozzárendelése terén. Ez nem sérti az Európai Unió által az éghajlat- és energiapolitikai jogszabálysomag alapján tett kötelezettségvállalások szigorúságát, melyek változatlanok maradnak. Nem befolyásolja azt sem, hogy intézkedéseket kell hozni a légi és a tengeri közlekedésben használt bunkerolajból származó ilyen gázkibocsátásokra vonatkozóan;
- Kibocsátható mennyiségi egységeknek, kibocsátáscsökkentési egységeknek vagy igazolt kibocsátáscsökkentési egységeknek a nemzeti kiotói jegyzékében létrehozott törlési számlára való áthelyezésével minden részes fél növelheti ambíciója szintjét. A részes felek közösen benyújtják az 1/CMP.8. határozat 9. pontjában előírt adatokat, és közösen tesznek meg minden, a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikkének (1b) és (1d) bekezdése szerinti javaslatot;
- A részes felek továbbra is egyénileg alkalmazzák a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikkének (3) és (4) bekezdését és az ezek értelmében elfogadott határozatokat;
- A részes felek kombinált bázisévi kibocsátásai megegyeznek az egyes tagállamokra és Izlandra az adott bázisévekben alkalmazandó kibocsátások összegével;
- Amennyiben bármely tagállam vagy Izland esetében a földhasználat, a földhasználat megváltoztatása és az erdőgazdálkodás 1990-ben az üvegházhatásúgáz-kibocsátás nettó forrását képezte, az érintett részes fél – a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikke (7a) bekezdésének megfelelően – a bázisévi vagy bázisidőszaki kibocsátásaiba a nyelőkénti eltávolítás levonásával beleszámítja az üvegházhatású gázok bázisévi vagy bázisidőszaki, földhasználatból, földhasználat megváltoztatásból és erdőgazdálkodásból származó, összesített, antropogén eredetű, szén-dioxid egyenértékben vett, forrásonkénti kibocsátásait a részes feleknek a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikke (7a), (8) és (8a) bekezdése alapján meghatározott közös kibocsátható mennyiségének kiszámítása céljából;

- A Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikkének (7b) bekezdése szerinti számítás a részes feleknek a második kötelezettségvállalási időszak szerinti, a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikke (7a), (8) és (8a) bekezdésének megfelelően meghatározott közös kibocsátási mennyiségeire, valamint a részes feleknek az első kötelezettségvállalási időszak szerinti átlagos éves kibocsátásainak nyolcszoros összegére alkalmazandó.
- Az 1/CMP.8. határozatnak megfelelően a valamely részes félnek az előző kötelezettségvállalási időszakból megmaradt tartalékban lévő kibocsátási egységeit fel lehet használni saját kibocsátások terhére történő elszámolásra a második kötelezettségvállalási időszak szerinti kötelezettségek teljesítésére szolgáló kiegészítő időszak során, legfeljebb abban a mértékben, amilyenben az érintett részes fél kibocsátásai a második kötelezettségvállalási időszak során meghaladják az erre a kötelezettségvállalási időszakra vonatkozóan ezen Értesítésben meghatározott kibocsátható mennyiségét;

3. A megállapodás részes feleihez rendelt kibocsátási szintek

A Kiotói Jegyzőkönyv B. mellékletének harmadik oszlopában felsorolt mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási és -csökkentési kötelezettségek mértéke a részes felekre nézve 80 %. A részes feleknek a második kötelezettségvállalási időszakra vonatkozó közös kibocsátható mennyiségeinek meghatározására a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikke (7a), (8) és (8a) bekezdése szerint fog sor kerülni, kiszámítását pedig meg fogja könnyíteni az a jelentés, amelyet az Európai Unió a 2/CMP.8. határozat 2. pontja alapján nyújt be.

Az egyes részes felek kibocsátási szintjei a következők:

- Az Európai Unió kibocsátási szintje a részes felek közös kibocsátható mennyisége és a tagállamok és Izland kibocsátási szintjei összegének a különbsége. Ennek kiszámítását meg fogja könnyíteni a 2/CMP.8. határozat 2. pontja szerint benyújtandó jelentés.
- Az egyes tagállamoknak és Izlandnak a Kiotói Jegyzőkönyv 4. cikke (1) és (5) bekezdése szerinti saját kibocsátási szintje a lenti 1. táblázat rájuk vonatkozó mennyiségeinek és a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikke (7a) bekezdése második mondatának az egyes tagállamok vagy Izland esetében való alkalmazásából kapott eredménynek az összege.

A részes felek kibocsátható mennyiségeinek meg kell egyezniük a kibocsátási szintjeikkel.

Az Európai Unió kibocsátható mennyiségét az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe tartozó forrásonkénti üvegházhatásúgáz-kibocsátások terhére kell elszámolni, amely rendszernek az uniós tagállamok és Izland a tagjai, annyiban, amennyiben ezek a kibocsátások a Jegyzőkönyv hatálya alá tartoznak. Az egyes tagállamok és Izland kibocsátható mennyiségei azokat a tagállamokbeli és izlandi, forrásonkénti üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat és nyelőkénti eltávolításokat foglalják magukban, amelyek nem tartoznak a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról szóló 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá. Ez magában foglal minden, a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikke (3) és (4) bekezdésének hatálya alá tartozó, forrásonkénti kibocsátást és nyelőkénti eltávolítást, valamint a Kiotói Jegyzőkönyv hatálya alá tartozó minden nitrogén-trifluorid-kibocsátást (NF₃).

E megállapodás részes felei külön-külön jelentést tesznek a saját kibocsátható mennyiségeik alá tartozó, forrásonkénti kibocsátásokról és nyelőkénti eltávolításokról.

1. táblázat: A tagállamok és Izland kibocsátási szintjei (a 3. cikk (7a) bekezdésének alkalmazását megelőzően) tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezve a Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakára

Belgium	584 228 513
Bulgária	222 945 983
Cseh Köztársaság	520 515 203
Dánia	269 321 526
Németország	3 592 699 888
Észtország	51 056 976
Írország	343 467 221

Görögország	480 791 166
Spanyolország	1 766 877 232
Franciaország	3 014 714 832
Horvátország	162 271 086
Olaszország	2 410 291 421
Ciprus	47 450 128
Lettország	76 633 439
Litvánia	113 600 821
Luxemburg	70 736 832
Magyarország	434 486 280
Málta	9 299 769
Hollandia	919 963 374
Ausztria	405 712 317
Lengyelország	1 583 938 824
Portugália	402 210 711
Románia	656 059 490
Szlovénia	99 425 782
Szlovákia	202 268 939
Finnország	240 544 599
Svédország	315 554 578
Egyesült Királyság	2 743 362 625
Izland	15 327 217

II. MELLÉKLET

Az Európai Unió nyilatkozata a Kiotói Jegyzőkönyv 24. cikkének (3) bekezdésével összhangban

Az Európai Unió tagállamai jelenleg a következők: a Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, a Horvát Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága.

Az Európai Unió úgy nyilatkozik, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés és különösen annak 192. cikke (1) bekezdése és 191. cikke értelmében hatáskörrel rendelkezik olyan nemzetközi megállapodások megkötésére és a belőlük eredő kötelezettségek teljesítésére, amelyek elősegítik a következő célok megvalósulását:

- a környezet minőségének megőrzése, védelme és javítása;
- az emberi egészség védelme;
- a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű hasznosítása;
- a regionális vagy világméretű környezeti problémák leküzdésére és különösen az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló intézkedések előmozdítása nemzetközi szinten.

Az Európai Unió úgy nyilatkozik, hogy a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti második kötelezettségvállalási időszakhoz (2013–2020) kapcsolódó mennyiségileg meghatározott kibocsátáscsökkentési kötelezettségét az Európai Unió és tagállamai a saját hatáskörükben megtett intézkedéseik révén fogják teljesíteni. A kötelezettség teljesítését biztosító, a dohai módosítással módosított Jegyzőkönyvben szabályozott kérdésekre kiterjedő, jogilag kötelező érvényű eszközök már hatályban vannak.

Annak érdekében, hogy demonstrálja a Kiotói Jegyzőkönyvből fakadó kötelezettségeinek teljesítését, az Európai Unió a Kiotói Jegyzőkönyv 7. cikkének (2) bekezdésével és az annak alapján elfogadott iránymutatásokkal összhangban az Egyezmény 12. cikke alapján benyújtandó nemzeti közleményében rendelkezésre bocsátott kiegészítő információk keretében a jövőben is rendszeresen tájékoztatással szolgál az Európai Unió vonatkozó jogi eszközeiről.
